

Mødet den 5. Septbr. 1907.

(For lukkede Døre).

Fraværende: Filtenborg.

1. (J. Nr. 302—07). Indstilling fra Skoleudvalget om, at der meddeles **Lærerinde** Fru C. Kragh Afsked med Pension paa Grund af Sygdom.

Indstillingen vedtoges.

2. (J. Nr. 303—07). Indstilling fra Skolekommissionen om Bortgivelse af en **Friplads** i Fru Laursens Skole til Magda Jensen og en lignende i Fengers Skole til Peter Larsen.

Tiltraadtes.

3. (J. Nr. 243—07). Efter Forslag af Skolekommissionen vedtoges det at indstille efternævnte til 3 ledige **Lærerembeder**.

Til det første Embede:

som Nr. 1 J. P. Henriksen,

» » 2 M. Petersen,

» » 3 H. Henriksen.

Til det andet Embede:

som Nr. 1 J. Christoffersen,

» » 2 P. Brill,

» » 3 H. Henriksen.

Til det tredje Embede:

som Nr. 1 K. Bjørn,

» » 2 A. Hvorslev,

» » 3 M. Petersen.

4. (J. Nr. 304—07). Andragende fra Varietédirektør Marinius Olsen om, at Hotelejer Ehlers fra 15. Oktober d. A. maa faa meddelt Borgerskab som **Restauratør** i Etablissementet »Kasino« i Stedet for Restauratør Nielsen, der da fratræder Stillingen.

Bevilgedes.

5. (J. Nr. 18^s—07). Andragende fra Enke Mariane Pedersen Staal om Fritagelse for **Hundeafgift**.

Bevilgedes for Aaret 1907—08.

6. (J. Nr. 239—07). Efter at Sagen angaaende Formand R. Jensens urigtige Angivelse af hans Skatteindtægt i Henhold til Resolutionen i Mødet den 11. Juli havde været overgivet Politiet til Undersøgelse, havde Politimesteren under Henvisning til det i Sagen optagne Forhør forespurgt, om Byraadet ønskede videre foretaget eller kunde tiltræde den af Anklagede foreslaaede Ordning, hvorefter Sagen sluttes, imod at han erlægger en Bøde til Kæmnerkassen paa 200 Kr., hvilken Ordning Ligningskommissionen anbefalede Byraadet at acceptere.

Formanden meddelte, at Sagen havde været overgivet til Politiets Undersøgelse, og at Ligningskommissionen efter de nu foreliggende Oplysninger indstillede Sagen til Afslutning, mod at Formand Jensen betalte en Mulkt paa 200 Kr.

Simonsen spurgte, om Formand Jensen ikke tillige skulde betale mere i Skat.

Formanden oplyste, at Formand Jensen det sidste Aar havde været sat for højt i Skat, saa det ene Aar kunde gaa op mod det andet.

Byraadet tiltraadte Ligningskommissionens Forslag.

7. (J. Nr. 300—07). Indstilling fra Vandværksudvalget om Bevilling af en **Understøttelse** af 150

Kr. for Aaret fra 1. Juli d. A. til Enken efter afdøde Fyrbøder ved Vandværket S. Madsen.

Samuel sen anbefalede Udvalgets Indstilling om at tilstaa Enken Anna Madsen en Understøttelse af 150 Kr. foreløbig for et Aar. Hendes afdøde Mand havde i 17 Aar arbejdet paa Vandværket, og det forekom derfor Udvalget naturligt, at hun fik nogen Understøttelse, uagtet hun ikke hørte ind under den egentlige Pensionering.

Han henstillede til Overvejelse, om det ikke vilde være heldigt, at alle Kommunens Arbejdere kom ind under Pensionsreglementet, uanset om de var time-, uge- eller maanedslønnede.

Formanden fandt det ikke praktisk kun at bevilge Understøttelse for et Aar. Spørgsmaalet om at faa alle Kommunens Arbejdere ind under Pensionsreglementet kunde blive overvejet af det nedsatte Lønningsudvalg.

Bevilgedes.

8. (J. Nr. 295—07). Andragende fra Kunstsliber F. L. Kudara om Meddelelse af dansk **Indfødsret**.

Anbefales.

9. (J. Nr. 293—07). Andragende fra Kedelsmed N. C. Nielsen om Meddelelse af dansk **Indfødsret**.

Anbefales.

10. (J. Nr. 299 07). I Anledning af et Andragende fra Pleje- og Børnehjemmet »**Bethesda**« om, at der maatte blive ført en Ledning fra Byens Vandforsyning til Hjemmets Bygning ved Skovvangsvej, forelaa der følgende Indstilling:

»Udvalget indstiller, at der fra Ledningen i Niels Ebbesensvej lægges en 4 " Ledning gennem Skovvangsvej op til Hjemmet, og at Kommunen forskudsvis afholder denne Udgift, indtil Bebyggelse ved Vejen finder Sted, paa Betingelse af, at Hjemmet betaler en Gang for

alle en Afgift af 2 Kr. pr. løb. Al. Facade og afholder samtlige Udgifter ved Vandindlægget fra Hovedledningen at regne.

Udgiften ved Lægningen af Ledningen andrager ca. 4100 Kr., hvilket Beløb Udvalget henstiller til Byraadet at faa anvist snarest mulig«.

S a m u e l s e n oplyste, at »Betesda« i lang Tid havde savnet Vand, og at Udvalget af Hensyn til Hjemmets ca. 25 Beboere anbefalede Indstillingen. Den af Udvalget foreslaaede Ordning var ikke ny, da samme Fremgangsmaade var praktiseret overfor Beboerne ved Skovvangsvej.

L o t t r u p spurgte, om den projekterede Ledning var stor nok til at forsyne andre end »Betesda«, og om den eventuelt kunde forlænges, hvad muligvis kunde faa Betydning for en Del Haveejere.

M o u s t e n ønskede oplyst, om der paa »Betesda« skulde indføres Vandur.

S a m u e l s e n mindede om, at Vandure ikke var obligatorisk indført.

V e s t e s e n fandt Beløbet paafaldende stort for at skaffe 25 Mennesker Vand og mente, at det burde undersøges, om der ikke kunde skaffes Vand ved at grave en ny Brønd. Han sympatiserede med Tanken om at hjælpe Hjemmet, men kunde ikke tilraade, at man fulgte Udvalgets Forslag.

Den Maade, et lignende Forhold i sin Tid var blevet ordnet paa ved Skovvangen, var ikke efterlignelsesværdig og burde ikke gentages.

N ø r g a a r d var forbavset over, at det skulde være nødvendigt at anvende saa stort et Beløb, da dette maatte betragtes som en Gave til »Betesda«, og mente nok, man kunde nøjes med et Anlæg

til 3000 Kr., hvorved der kunde skaffes Vand i Kælderen paa »Betesda«, hvad Hjemmets Forstanderinde vilde være særdeles tilfreds med.

Man skulde helst bort fra at ordne den Slags Forhold ved, at Kommunen stod i Forskud, men netop fordi det gjaldt en Gave til en human Institution, kunde han ved denne Lejlighed gøre en Undtagelse.

J a k o b J e n s e n forstod ikke, hvorfor Sagen skulde behandles for lukkede Døre, og hævdede, at Byraadet forlængst havde taget Standpunkt mod at staa i Forskud for saadanne Anlæg.

Det vilde have været ønskeligt, om Udvalget samtidig kunde have fremkommet med Tilbud fra Haveejere om at tage Vand fra Ledningen, for at anvende 6000 Kr. for at skaffe en eneste Ejendom Vand var dog temmelig meget. Det vilde hverken være vanskeligt eller dyrt at gøre Brønden dybere, og dels af Hensyn til den store Bekostning og dels af Hensyn til Konsekvenserne burde Forslaget forkastes.

M i k a e l J o h a n s e n tilraadede at følge Udvalgets Indstilling. Kommunen havde moralsk Forpligtelse til at skaffe Vand ikke blot til »Betesda«, men til hele Strækningen deroppe, som ikke blev bebygget, før der førtes Vand derop.

»Betesda« havde ofret meget for at faa Vand ved en Brønd, men dette var vist umuligt, og det vilde være meget urigtigt at følge Hr. Nørgaards Forslag, hvorefter man ikke kunde være sikker paa, at der altid var Vand, endog blot i Kælderen.

S a m u e l s e n oplyste, at Udvalget havde ønsket Sagen behandlet for lukkede Døre af Hensyn til en lignende Sag, der snart vilde komme til at foreligge angaaende Katrinebjergs Vandforsyning.

Efter Hr. Nørgaards Forslag vilde Pengene omtrent være spildt, da »Betesda« saa ikke hver Dag kunde være sikker paa at have Vand; maa-ske kunde det nok siges, at Anlægget vilde være en Gave til Hjemmet, men dette var heller ikke nogen Spekulationsforretning, og det var utvivl-somt, at en Ledning vilde fremskynde Bebyg-gelsen.

Nørgaard mente, ifølge Udsagn fra Stads-ingeniøren, at der ved Hjælp af et Anlæg til 3000 Kr. altid vilde være Vand i »Betesda«s Kælder. Han fremhævede det uheldige i, at Kommunen kom ind paa at staa i Forskud for den Slags Anlæg, og fandt det principstridigt at gaa med dertil, hvis man ikke betragtede Ledningen som en Gave til Hjemmet.

Simonsen var ikke sikker paa, at det vilde være umuligt at skaffe »Betesda« Vand ved en Brønd, og anbefalede, at Sagen blev sendt tilbage til Udvalget, for at dette kunde skaffe Oplysning om, hvorvidt der kunde afsættes Vand fra den paatænkte Ledning til andre end »Betesda«.

Jakob Jensen havde, med Bebyggelsen paa Kristiansbjerg for Øje, Grund til at antage, at det vilde vare meget længe, inden der foregik nogen nævneværdig Bebyggelse ved den paatænkte Led-ning.

Hvis Udvalgets Indstilling blev vedtaget, vilde det blive meget vanskeligt at forhandle med Be-boerne af Katrinebjerg, for selv om Sagen nu blev drøftet i et lukket Møde, vilde den dog ikke længe være nogen Hemmelighed.

Mikael Johansen hævdede, at Stads-ingeniørens Udtalelse gik ud paa, at der kun en Gang om Ugen kunde skaffes Vand til »Betesda« ved et Anlæg til 3000 Kr.

Nørgaard maatte antage, at Stadsingeniøren havde udtalt sig noget vagt saavel overfor Hr. Johansen som overfor ham selv. Han vilde anse det for et farligt Skraaplan at komme ind paa, at enhver, der byggede paa Aarhus Mark, kunde forlange Vandledning til sin Ejendom.

Mousten kunde give Hr. Nørgaard Ret i, at Ledningen til de 3000 Kr. vilde være en Gave til »Betesda«, da det var usikkert, om den vilde blive benyttet af Haveejerne, og da den ikke kunde benyttes af de Bygninger, som muligvis vilde blive bygget. Hvis Udvalgets Indstilling blev vedtaget, kunde det dog være, at der blev opført et Hus eller to.

Sabroe ønskede helst Sagen afvist. Missionen talte mange rige Folk, som nok kunde afse noget for at komme Hjemmet til Hjælp; men skulde Kommunen hjælpe, skulde der gøres noget rationelt.

Samuel sen anbefalede atter Indstillingen og saa ingen Grund til at udsætte Sagen.

Nørgaard havde forstaaet Stadsingeniøren saaledes, at en Ledning til 3000 Kr. kunde gøre god Fyldest, men kunde den ikke det, vilde han henstille, at Udvalget tog de faldne Udtalelser til Efterretning og søgte at faa en Ordning med Haveejerne.

Harald Jensen syntes, man skulde slutte sig til Hr. Vestesens Forslag om at faa undersøgt Muligheden af at skaffe »Betesda« Vand ved en Brønd.

Samuel sen gik ikke gerne med til at faa gravet en Brønd og mindede om, at Brøndene paa Kristiansbjerg var blevet nedlagt, fordi de var sundhedsfarlige. Ledningen til 3000 Kr. ansaa han for utilstrækkelig.

Jakob Jensen mente, at da Ledningen til 3000 Kr. skulde komme fra Skovvangen, maatte den være i Stand til at forsyne Strækningen op til »Betesda med Vand.

Lottrup gjorde gældende, at det omtalte Kvarter ikke kunde faa Vand fra Ledningen til 3000 Kr., fordi det laa for højt. Han kunde ikke tilraade, at man gravede Brønde, da disses Vand vilde komme fra Markerne.

Müller ansaa Brøndgravning for haabløst, da Lerlaget var saa dybt, at der ingen egentlig vandførende Lag fandtes. Skulde man skaffe »Betesda« Vand, maatte man gaa rationelt til Værks, og han ønskede derfor at anbefale Udvalgets Indstilling, som han gerne saa afgjort med det samme.

Harald Jensen savnede en autentisk Udtalelse om Umuligheden af at skaffe Vand ved en Brønd. Hvis en saadan Udtalelse forelaa, kunde han være tilbøjelig til at støtte Udvalgets Indstilling.

Vestesen gjorde gældende, at man trængte til flere Oplysninger end de foreliggende. Hvis Ledningen til de 3000 Kr. ikke kunde benyttes af andre end »Betesda«, burde den ikke lægges. Vel var de mange daarligt satte Brønde paa Kristiansbjerg blevet nedlagt, men derfor var der dog intet til Hinder for, at en enkelt Ejendom fik sin Vandforsyning ved en Brønd.

Han vilde anbefale, at Udvalget tog Sagen tilbage.

Samuel sen tog Udvalgets Forslag tilbage.

Sabroe fandt det naturligt, at »Betesda«s Bestyrelse gjorde noget for at skaffe Midler til Veje til Hjemmets Vandforsyning, saa meget mere som Missionen havde rige Midler, og som de sikkert kunde faa Statstilskud.

Sagen gaar tilbage til Vandværksudvalget.

11. (J. Nr. 305—07). Fra Udvalget for Byens og Omegns Forskønnelse forelaa følgende Indstilling angaaende Udleje af Pavillonen i »Vennelyst«.

Jul. Andersen aflagde Beretning om »Vennelyst« for nærværende Sommer. Der var budgetteret en Indtægt ved Billetsalg af 9000 Kr., men den virkelige Indtægt havde kun været 5288 Kr. 10 Øre, altsaa 3711 Kr. 90 Øre mindre end beregnet. Der var solgt Billetter for 3203 Kr. 10 Øre ved det almindelige Salg og for 2085 Kr. til Foreninger. Udgiften fordelte sig med 9624 Kr. 50 Øre til Orkesteret, 1000 Kr. til Direktøren, 2222 Kr. 05 Øre til Kontrollen, 76 Kr. 10 Øre til uforudsete Udgiften og 420 Kr. til Solisterne; ialt en Udgift paa 13342 Kr. 65 Øre, altsaa 2282 Kr. 35 Øre mindre end budgetteret. Det kalkulerede Under-skud var sat til 6625 Kr., men det virkelige var blevet 8054 Kr. 55 Øre, altsaa 1429 Kr. 55 Øre mere end paaregnet. Der var ialt solgt 63174 Billetter, deraf 41820 til Foreninger.

Naar man tog Hensyn til, at det ganske ekstraordinære Vejr i høj Grad havde influeret paa Besøget og været Skyld i, at der kun 3 Aftener kunde musiceres i det frie, maatte Resultatet betegnes som ret tilfredsstillende, og muligvis vilde Udvalget anbefale, at Forsøget blev gentaget næste Aar, eftersom man ikke godt kunde regne med den forløbne Sommer. Indtægten kunde have været en Del større, hvis man havde forhøjet Entréen til Symfonikoncerterne, men det havde Udvalget ikke ønsket at gøre for ikke at afskære de mindre velstillede fra den bedste Musik.

Fra Restauratør Nielsen forelaa der egentlig 3 Tilbud om at overtage »Vennelyst«. Udvalget skulde henstille disse Tilbud til Byraadets Afgørelse, men mente iøvrigt, at dette Spørgsmaal, om hvil-

ket af Tilbudene der skulde antages, godt kunde staa aabent til Budgetbehandlingen. Hr. Nielsen kunde man sikkert være tjent med, da han var omtalt som en ædruelig og ordentlig Mand, der passede sine Ting og var ret godt stillet i økonomisk Henseende. Udvalget vilde derfor tilraade, at man antog Hr. Nielsen, idet Udvalget ikke mente, det vilde nytte noget atter at udbyde »Vennelyst«, og Lejeindtægten kunde formentlig heller ikke sættes højere end i Hr. Nielsens Tilbud.

Hvis Forsøget skulde gentages til næste Sommer, hvad mange forstaaende Borgere mente vilde være rigtigt, maatte det Spørgsmaal opstaa, om det saa ikke vilde være fornuftigt at tage det tredie Aar, Udstillingsaaret, med, og et maatte i ethvert Fald hævdes, og det var, at de 5—6000 Kr., Byraadet ofrede paa at skaffe god Musik i »Vennelyst«, ikke var de daarligst udgivne Penge.

M i k a e l J o h a n s e n var glad overrasket over Resultatet, som maatte betegnes som meget tilfredsstillende, naar Hensyn toges til det yderst slette Vejr. Han haabede, at man fortsatte ad den samme Vej ikke blot til næste Aar, men ogsaa Udstillingsaaret. Der var i den nordlige Bydel nogen Utilfredshed med, at Udstillingen blev lagt mod Syd, maaske den gode Musik i »Vennelyst« kunde bidrage til at drage de besøgende noget ind i Byen.

Han vilde anbefale, at man fulgte Udvalgets Indstilling om at antage Hr. Nielsen, der var en dygtig Vært og havde en dygtig Kone, da det vilde være meget magtpaaliggende, at man under Udstillingen havde en dygtig Vært i »Vennelyst«.

J a k o b J e n s e n udtalte sin Glæde over, at man blev af med Hr. Svejstrup, og tilraadede, at

man bemyndigede Udvalget til at antage Hr. Nielsen. Vilkaarene kunde man senere aftale. Hvis Hr. Svejstrup ikke kunde klare sig, var det Hr. Svejstrups egen Skyld, for naar der havde været 63000 besøgende i Etablissementet, maatte Hr. Svejstrup have haft en antagelig Nettoindtægt.

Han kunde ønske at henstille, at der kun blev musiceret 4 Aftener om Ugen, og at der et Par Gange om Maaneden om Vinteren blev afholdt gratis Koncerter i Teatret. Erfaringen fra »Vennelyst« viste, at Folk skulde opdrages til at høre god Musik, og det vilde derfor sikkert være rigtigt ved saadanne Vinterkoncerter at holde Publikum i Aande.

V e s t e s e n sluttede sig til Hr. Jakob Jensens Udtalelse om, at der skulde Tid til, for at Musikken kunde gøre sin Magt gældende.

Alle havde været klar over, at Hr. Svejstrup skulde bort, men Meningen havde sikkert ogsaa været, at Billetsalget skulde afgive Midler til at bedømme Lejens Størrelse. Naar der i Sommer trods det daarlige Vejr havde været 63000 Mennesker i »Vennelyst«, kunde man nok paaregne, at Lokalerne under et bedre Klima vilde være omtrent fyldt hver Aften, og mere kunde en Vært da ikke forlange, men saa maatte man ogsaa forbavses over, at Lejen ikke kunde sættes højere. Det rigtigste vilde sikkert være at beregne Lejen efter de besøgendes Antal.

Nørgaard fandt det meget berettiget at sætte Lejen i Forhold til Besøget og ausaa det for uheldigt at holde op med Koncerterne umiddelbart før Udstillingen. Hvis Værten i Udstillingsaaret fik en væsentlig større Indtægt, kunde der nok gives en Del mere i Leje.

Han kunde anbefale, at Koncerternes Antal blev indskrænket til 4 om Ugen, idet han troede det lettere at samle et stort Publikum i 4 Aftener end i 6, og han kunde ikke forstaa, at 4 ugentlige Koncerter kunde koste lige saa meget som 6.

J u l. A n d e r s e n gjorde gældende, at der skulde en daglig Omsætning paa 400 Kr. til, for at Værten kunde klare sine Udgifter. Hr. Sveistrup havde sat en Formue paa 13—14000 Kr. til og stiftet en Gæld paa hen imod 25000 Kr., medens Hr. Svejstrup havde været Vært i »Vennelyst«. Forholdet var jo det, at der enten slet ingen Mennesker var i »Vennelyst«, eller ogsaa var der fuldstændig fuldt Hus, og den Indtægt, der kunde paaregnes, naar Foreninger besøgte Etablissementet, maatte ikke sættes for høj, da mange ikke nød synderlig, og mange selv førte Mad med.

Den gode Musik virkede i høj Grad opdragende, og derfor vilde det være meget rart med Koncerter i Teatret om Vinteren.

Han skulde gerne indrømme, at 6 ugentlige Koncerter var dyrere end 4, men Forskellen blev dog ikke saa stor, som man skulde tro, idet Orkesteret skulde fast engageres, og et Engagement paa 4 ugentlige Spilleaftener derfor, da Musikkerne saa kom til at gaa ledige de 2 Aftener, vilde blive forholdsvis dyrere.

L o t t r u p henledede Opmærksomheden paa, at Orkesteret muligvis kunde musicere andre Steder de to Aftener, hvis Vennelystkoncerterne blev indskrænket til 4 om Ugen.

Det var vanskeligt at sige noget om Lejens Størrelse, men hvis man fik en dygtig Vært, der forstod at drive Etablissementet i Vejret, vilde Lejen nok gaa op, idet Værten saa nødig vilde derfra.

Müller advarede imod at presse Værten for meget med Lejen, da man saa var udsat for at faa en mindre dygtig Vært, og Besøget havde en dobbelt Side, idet nogle kom for Musikkens Skyld og nogle for den gode Restaurations. Han vilde derfor tilraade, at man tog imod Hr. Nielsens Tilbud.

Mikael Johansen troede ikke, at Besøget afgav et sikkert Grundlag for Ansættelse af Lejens Størrelse, idet Serveringen ved Symfonikoncerterne var ret besværlig og maaske helt burde forbydes, og idet der til de 63000 besøgende ogsaa var regnet Deltagerne i Eftermiddagsmøderne, hvor der ikke var blevet nydt synderligt!

Det vilde maaske nok være rigtigt at indskrænke Koncerternes Antal til 4 om Ugen, dog ikke i Udstillingsaaet, hvilket Aar Lejen maaske ogsaa kunde sættes noget højere.

Simonsen kunde anbefale, at Udvalget fik Bemyndigelse til at antage Hr. Nielsen paa Basis af de tre Tilbud. Selv om Hr. Nielsen fik Forretningen til gaa, vilde det dog vare 5 à 6 Aar, inden Etablissementets gamle Renomé blev genoprettet.

De Priser, der blev forlangt for Varerne, var for høje og umuliggjorde, at »Vennelyst« blev et virkelig folkeligt Etablissement, og det vilde derfor være formaalstjenligt, om der blev truffet en Ordning med Hensyn til billige Priser.

Han vilde spørge, hvorledes Besøgenes Antal var blevet beregnet, og om den Mængde Frikort, der var uddelt baade til mulige og umulige, var medregnet. Til flere af de store Fester var der blevet solgt Adgangstegn paa Gaderne, saa formentlig havde man ikke været i Stand til at kontrollere de besøgendes Antal ved disse Fester.

Jakob Jensen troede, at Antallet maatte sættes langt over 63000. Et Frikort kunde let give 5—6 Mennesker Adgang, og ved Festerne kom mange ind uden Billet. Besøget kom sikkert nær de 100,000, og Dagfesterne var et Plus for Værten, saa Omsætningen havde utvivlsomt været saa stor, at Værten kunde klare sig.

Idet han udtalte sin Glæde over Tilslutningen til at foranstalte gratis eller billige Vinterkoncerter, tilraadede han, at Koncerterne i »Vennelyst« blev indskrænket til 4 om Ugen.

Nørgaard pointerede, at det aldeles ikke var Meningen at klemme Værten, men der kunde nok svares en noget større Leje, og det var i Værtens egen Interesse, at man fandt en Form, hvorefter Kontrakten kunde oprettes for 5 Aar, hvad Værten iøvrigt selv ønskede. Der var sikkert ingen anden Vej at gaa end at lægge Besøget til Grund for Lejens Beregning, for det vilde dog være mærkeligt, om Byen ikke skulde have nogen Fordel af de gode Aar, der utvivlsomt maatte komme.

Priserne havde Værten sikkert ikke Lov til at forandre, og hvis de blev forandret, maatte man have et helt andet Grundlag for Forhandlingerne.

Sabroe troede ikke, at Værten kunde give mere i Leje, Udstillingsaaret dog undtaget, da de besøgende til daglig ikke gav meget ud, og det var dog vigtigere at faa en dygtig Vært end at faa lidt højere Lejeindtægt.

Iøvrigt var han bange for, at Hr. Nielsen ikke blev saa god en Vært, som man maatte ønske; Hr. Nielsen var vel god nok, men Fru Nielsen kunde ikke have Piger, og det maatte øve en daarlig Indflydelse paa hele Forretningen.

Han ønskede at henstille til Udvalget, at der

for Pigernes Vedkommende blev fastsat en Maksimalarbejdsdag.

Mousten fandt det aarlige Underskud for »Vennelyst« vel stort og troede nok, Værten kunde give en Del mere i Leje. Han anbefalede, at Lejen blev sat i Forhold til de besøgendes Antal.

Jul. Andersen fraraadede at regne for meget med Udstillingsaaret. Han troede ikke, det nyttede at søge Priserne nedsat, da de blev bestemt af Beværternes Organisation.

Besøget ved Festerne var blevet kontrolleret ved, at Udvalget havde anskaffet Billetterne; kun ved de to Arbejderfester var der ikke tildelt Organisationerne Billetter, men Besøget ved disse var kalkulatorisk ansat til 12000, hvad sikkert ikke slog meget fejl.

Der var ialt kun uddelt 125 Frikort og deraf kun 10 à 12 udover, hvad Udvalget havde besluttet.

Det kunde ikke hjælpe at klemme Lejen op, og Fru Nielsen havde altid forstaaet at holde dygtige Husjomfruer.

Nørgaard ønskede en lempelig Stigning af Lejen, selv om denne saa det første Aar skulde sættes noget lavere. Hvis man lejede ud for 5 Aar, kunde man ikke nu fastsætte Lejen for alle Aarene, og man kunde ikke, hvis der blev kolossal Besøg, forsvare, at Etablissementet vedblivende gav saa stort Underskud.

Jul. Andersen kunde gaa med til, at Værten enten skulde betale 1000 Kr. mere for Udstillingsaaret eller 5 Øre mere pr. besøgende ud over 75000.

Nørgaard ansaa det for heldigere at regne efter 25000, det Tal, der omfattede det almindelige Besøg.

Byraadet samtykkede i, at S. P. Nielsen antages som Lejer i Stedet for Svejstrup og bemyndigede Udvalget til at afslutte Kontrakt med førstnævnte paa Grundlag af de fra ham fremkomne Tilbud og navnlig saaledes, at Lejesummen ikke bliver mindre end den tilbudte.

